

[Juul-Madsen.]

spørgsmål, stillet først i april lige efter at denne sag havde været til første behandling, først får svar fra ministeriet på langt de fleste, netop i denne uge, længe efter at der er afgivet betænkning, så har jeg lov til at sætte et spørgsmålstejn ved det forsvarlige i den udvalgsbehandling, der har fundet sted.

Må jeg i den forbindelse minde om, at et lovforslag trækkes tilbage, lovforslaget om frigørelsesafgift. Det er fornuftigt af finansministeren, og det skal man have ros for, for det lovforslag var ikke gennemtænkt. Her tog finansministeren hensyn til en meget skarp protest fra Kommunernes Landsforening. Men vedrørende lovforslaget om særlig indkomst kunne der altså ikke tages hensyn til den protest, der kom fra 8-9 store erhvervsorganisationer.

Det er grunden, til at oppositionen har henstillet, at denne lovgivning blev udskudt. Vi har tilbudt at arbejde i sommerferien, og vi har været indstillet på at fortsætte dette arbejde straks ved den nye folketingsssamlings begyndelse. Men finansministeren ønskede at køre lovforslaget igennem, til trods for at der hverken fiskalt eller tidsmæssigt er en begrundelse for at føre det igennem under de vilkår, jeg her har talt om.

Resultatet bliver for det første en skærpelse i forbindelse med afhændelse af kapitalgevinster, uden at man først har undersøgt, om det ikke var rimeligt at afvente det lovgivningsarbejde, der skal følge i forbindelse med den ændring, der skal ske af selskabsskatterne, måske i den kommende folketingsssamling.

For det andet bliver der generelt sagt en skærpelse ved salg af fast ejendom, det være sig erhvervsvirksomheder og større huse, villaer og sommerhuse, der alle kommer med, når arealet er over 1.400 m². Men hvad værre er: lovforslaget inddrager under beskatning sådanne ting som skadeserstatninger, herunder ved brand, fredning og ekspropriation, og der genindføres hermed lovgivningsparagraffer, som for ganske få år siden blev strøget af folketinget, fordi der var tale om beskatningsformer, der ikke var acceptable, vanskelige at administrere og ikke rimelige over for befolkningen som helhed.

Jeg skal ganske særlig fremhæve virkningen

af det nye forslag om beskatning af branderstatning. Her sker der det, at finansministeren ligestiller brand med salg, og det får den virkning, som jeg har påvist ved et eksempel i udvalget. Det var ingenlunde et atypisk eksempel; jeg kunne komme med mange eksempler; hvor forholdet var endnu grællere. Jeg påviste, at f. eks. for en jysk bondegård af mellemstørrelsen på 80 tdr. land og med det, man kalder en fuld- og nyværdiforsikring på 760.000 kr. — og så har jeg ikke engang taget de 2 sidste års pristalsreguleringer med — vil kapitalvindingskatten ifølge finansministeriets egne beregninger i tilfælde af totalskade blive den nette sum af 260.000 kr. eller 1/3 af den brandforsikringssum, der her er tale om.

Jeg vil gerne have lov til i den forbindelse at understrege, at det for det første rækker ved hele det princip, som er indført i de senere år, og som skyldtes et dygtigt initiativ fra forsikringsbranchen, at man mod at betale en ekstra præmie kan fuld- og nyværdiforsikre sin ejendom, og at det for det andet betyder, at man altså i forbindelse med genopførelse af en nedbrændt ejendom må overveje, om man har råd dertil, for der følger en regning med, i dette tilfælde på godt 1/4 mill. kr. Herudover vil en virksomhedssejer, der står i den situation, at han skal genopbygge, have driftstab i sin virksomhed, og det betyder naturligvis, at en lang række problemer tårner sig op. Jeg skal lige gentage, at også med hensyn til brand kommer større ejendomme med et tilliggende på mere end 1.400 m², selv om det er beboelsesejendomme, jo ind under denne paragraf.

Særlig hårdt rammer denne paragraf naturligvis erhvervslivet, hvad enten der er tale om landbrugsejendomme eller byejendomme. I den forbindelse vil jeg gerne have lov til at gøre opmærksom på, at selv om finansministeren her foreslår nogle lempelser, det gælder ved genanbringelse efter salg og ved brand, så går disse regler jo, for så vidt der er tale om almindeligt salg, på dette, at skatten kan afdrages over en årrække, men forrentes med 1 pct. over diskontoen, det vil for øjeblikket sige 8 pct. Det er naturligvis en lempelse, men det er jo ingen fritagelse, og der løber dyre renter på. Dette skaber naturligvis for erhvervslivets dispositioner store vanskeligheder, selv om man får denne lempelse.